10/05/2021

“Νεκρολογία” του Σεβ. Μητροπολίτου Πτολεμαΐδος

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

Γράφει ο Πτολεμαΐδος Εμμανουήλ – Εις μνήμην του μακαριστού Επισκόπου κυρού Μοζαμβίκης Χρυσοστόμου

“Καλή Θεοδρόμο
πορεία νάχης
Χρυσόστομε της απλότητας”

“...Καινούς δε Ουρανούς και γην καινήν.....
προσδοκώμεν, εν οις δικαιοσύνη κατοικεί...”

Μέσα σε χρονικό διάστημα έξι μηνών “έφυγαν” για τον Ουρανό δύο νέοι απλοί και καλοκάγαθοι αδελφοί. Ο Πηλουσίου Νήφων και πρίν λίγες ημέρες (συμπληρώθηκαν ήδη οι πρώτες εννέα ημέρες)-το ξημέρωμα του Μεγάλου Σαββάτου ο Επίσκοπος της Ιεροποστολικής Επισκοπής Μοζαμβίκης Χρυσόστομος.

Χρόνια και χρόνια μαζί συμπορευθήκαμε και με τους δύο αυτούς αγαπητούς αδελφούς, συνδιακονώντας στον αγρό του Κυρίου-την αγία Του Εκκλησία με φρόνημα πάντοτε εκκλησιαστικό.

Το πόσο και πως συμπαραστάθηκε ο ένας στον άλλον δεν έχει στη παρούσα στιγμή ιδιαίτερη σημασία!... σκοπός και νόημα είχε και έχει η αγάπη είς τέλος...

Έτσι αυτοί οι φίλοι και αδελφοί πορεύθηκαν "πρόωρα" και σύντομα τη "Θεοδρόμω" πορεία...
Ιδιαίτερα ο Μοζαμβίκης Χρυσόστομος σαν να βιαζόταν να συναντήσει τον Αναστάντα Κύριο!... Μέγα Σάββατο αν το σκεφθεί κανείς με πίστη είναι ευλογία μεγάλη να αποχωρεί από την ματαιότητα τέτοια αγία και μεγάλη ημέρα...

Για τον Επίσκοπο Χρυσόστομο σε ένα σημείο θέλω να σταθώ από τα πολλά χαρίσματα της προσωπικότητάς του. Αυτό της απλότητας συνυφασμένο με μια καλοκαγαθία όχι και τόσο συνηθισμένη μέσα στην εκκλησιαστική πραγματικότητα... Έζησε με απλότητα ψυχής-πορεύθηκε μετά καλοκαγαθίας.

Δεν ήξερε τι θα πει δια-βολή κατά του αδελφού–έζησε για την προ-βολή της αγάπης στο σώμα των αδελφών!..."προνοώντας καλά ενώπιον πάντων."

Έζησε και πορεύθηκε Ιεραποστολικά χωρίς τυμπανοκρουσίες και ιδιαίτερους συνεντευξιασμούς... τα τελευταία χρόνια αύξησε μάλιστα τους Ιεραποστολικούς του βηματισμούς οργώνοντας κυριολεκτικά "τα χωράφια των ψυχών" των απλών και πονεμένων ανθρώπων της εν Μοζαμβίκη Εκκλησίας.

Απέδιδε πάντοτε την υιική του αγάπη και τον απόλυτο σεβασμό στο σεπτό πρόσωπο του προκαθημένου του Αλεξανδρινού Θρόνου τον Πάπα και Πατριάρχη Θεόδωρο τον Β' υπηρετώντας τον Θρόνο από ψυχής. Ένιωθε Ιερή υπερηφάνεια που ήταν "παιδί" και χειροτονία του Πατριάρχου
Θα ήθελα να αναφερθώ σ' ένα και μόνο δείγμα της ακακίας και της απλότητάς του όταν σ' αυτά τα "σπουδαία μέσα κοινωνικής δικτύωσης" δημοσιοποιούσε ότι κάποια στιγμή απολάμβανε ένα ωραίο γεύμα εκεί στη μακρινή Μοζαμβίκη!...

Ο γράφων αυτές τις γραμμές μνήμης και μνημοσύνου του ως καθοσπρεπιστής θέλησα να παρέμβω και να του πω να μη γράφη το τι και ποιες στιγμές απολαμβάνει τι. Κι κείνος με χαμόγελο δέχθηκε την υπόδειξη μου και μου είπε με όλη του την απλότητα "εντάξει αδελφέ μου δεν θα ξαναγράψω". Είχε την φυσική ταπείνωση μέσα στην απλότητά του να αναγνωρίζει τα λάθη του και να προάγεται στην πίστη και στην αγάπη.

Πολλά είναι τα στοιχεία που συγκροτούσαν το “απαλόν” του χαρακτήρος του.

Σήμερα σ’ αυτόν τον κατά πάντα απλούν Χρυσόστομο καταθέτω από ψυχής λυπούμενος “αλλ’ ουχ ώσπερ οι λοιποί” λόγια μακάρια στην αιφνίδια κοίμησί του!...

Ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής ιδιαίτατα συγκεκινημένος ετέλεσε άμα τη αγγελία της κοιμήσεώς του Ιερό Τρισάγιο και ως Πατέρας αληθινός εξέφρασε λόγους αγάπης για τη ζωή, το έργο και την διακονική προσφορά του Επισκόπου Χρυσοστόμου.

Όλοι οι συνεπίσκοποι Του Θρόνου του Αλεξανδρινού σήμερα με πολύ αγάπη σ’ αποχαιρετούν Χρυσόστομε Της απλότητας, της ακατακρισίας και της εν ακακία πορείας σου.
Επίσης δε και ο Ιεράρχης ποιμένας τε και Μητροπολίτης της ιδιαιτέρας σου πατρίδας ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών κατέθεσε λόγια περισσής αγάπης και τιμής για την πορεία και το έργο σου τόσο στην τοπική του εκκλησία όσο και στα βήματα της εν τη Αφρική διακονίας σου.

Το Μαπούτο έδρα της Ιεράς Επισκοπής σου εν τιμή και βαθεία συγκινήσει σ’ αποχαιρέτησε δια του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ζάμπιας κ. Ιωάννου του και τοποτηρητού.
Εδώ στην Ελλάδα δια του εκπροσώπου της Α.Θ. Μακαριότητος του Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής Κυρίου ημών Κυρίου Θεόδωρου του Β’ του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γουινέας κ. Γεωργίου θα ψαλεί Αναστάσιμα η εξόδιος σου. Πάντες δε οι “περιλειπόμενοι” με προσδοκία Ανάστασεως σου ευχόμεθα:

Καλή Θεοδρόμο Πορεία νάχης αδελφέ...

Κύριος ο Θεός να διακαιώση τους αγώνες και τις αγωνίες σου υπέρ Χριστού και υπέρ της Εκκλησίας Του.

Από την σήμερον “ευφραίνου” μετά του σου φίλου και αδελφού Νήφωνος στην ίδια Αττική γη επαναπαυόμενοι!... και αυτή η γη ας πάρει το δικό της μερτικό το σώμα το θνητό-και ο ουρανός ας πάρει το δικό του την αθάνατη και απλή ψυχή σου!...

“Αναπαύου εν ειρήνη
εισερχόμενος εν τω φωτί
της Αναστάσεως Του”